

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

contacts

TRADIȚII DE PAȘTI

Din jurul lumii

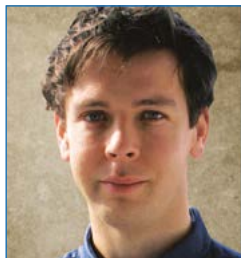
**O identitate
nouă**

Și o cetățenie
diferită

Iubit pe deplin

Fără griji, precum
un copil

NOTA EDITORULUI „CINE IA FIUL?”

Recent am recitit povestea emoționantă a unui bărbat și a fiului său care erau colecționari de artă. (Povestea apare în diferite cărți însă auto-original este necunoscut.) Povestea spune:

Când a început războiul, fiul s-a înrolat și va murit pe front în timp ce încerca să salveze un alt soldat. Nu după mult timp, cineva bătu la ușa tatălui. Când acesta deschise văzu în prag un tânăr cu un pachet mare în mână.

„Domnule, nu mă cunoașteți dar eu sunt soldatul pentru care fiul d-voastră și-a dat viața. Mă căra să ajung la un loc în siguranță când a fost lovit de un glonț și a murit pe loc. El a vorbit deseori despre d-voastră și despre pasiunea d-voastră pentru artă”. Tânărul îi înmână tatălui pachetul. „Știu că nu este mult, dar aș dori să aveți asta”.

În pachet era un portret al fiului, pictat de tânărul soldat. Tatăl agăță portretul deasupra șemineului și de atunci le arăta întotdeauna vizitatorilor acel portret al fiului său înaintea oricărei capodopere din colecția sa.

Când a murit tatăl s-a organizat o licitație pentru colecția sa de artă. Pe un șevalet era expus portretul fiului. Cel care conducea licitația a bătut cu ciocănelul. „Vom începe cu acest portret al fiului. Cine licitează pentru el?”

Liniște. Apoi cineva strigă: „Vrem să vedem picturile faimoase. Sari peste asta!”

Vânzătorul rămase neperturbat. „Fiul. Cine ia fiul?”

În cele din urmă bătrânul grădinar al familiei vorbi din fundul sălii. „Vă dau 10\$ pe tablou”. Era stânjenit că oferă atât de puțin, dar doar atât putea oferi.

„Avem 10\$. Dă cineva 20\$?”

„Dă-i-l odată pentru 10\$ și să trecem mai departe!”

„10\$ o dată, 10\$ de două ori, vândut pentru 10\$!” Vanzătorul bătu cu ciocănelul. „Licitația a luat sfârșit”, anunță el. „Când am fost chemat să conduc această licitație am fost informat de o clauză secretă din testamentul domnului: doar portretul fiului va fi scos la licitație, iar cel ce îl va cumpăra va moșteni întreaga avere. Cine ia pe fiul, ia tot!”

Iar azi Dumnezeu ne întreabă și pe noi precum a întrebat licitatorul: „Cine ia Fiul?” Fiindcă, vezi tu, cine Îl ia pe Fiul primește totul.

Fiul lui Dumnezeu a murit pentru noi cu 2000 de ani în urmă. De Paști, haideți să ne reamintim de El împreună.

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

Contact5

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori Samuel Keating

Tehnoredactare Gentian Suçi

Traducere Oana Toșu

© 2019 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-219-X

ȚESĂTURA VIETII MELE

DE IRIS RICHARD

Ai simțit vreodată că viața te-a dus pe un drum greșit sau că lucrurile nu se vor rezolva pentru tine? Și eu am trecut odată prin asta, când viața mea era ca o încălțitură de ațe de pe spatele unei țesături.

Din copilărie am avut un caz grav de scolioză care m-a deprimat, iar în adolescență mi-a intensificat îngrijorările pentru viitor. La 15 ani luam deja droguri. Mă mir că am reușit să trec de acei ani tulburi, când eram atât de pierdută și fără speranță. Departe de mine gândul la Dumnezeu.

La 20 de ani am lucrat câțiva ani ca îngrijitoare într-o secție de oncologie dar n-am mai suportat să văd zi de zi atâta suferință. Am devenit din ce în ce mai deziluzionată de viață și fiindcă nu știam la cine să apelez am plecat din țara mea natală, Germania, și am

călătorit prin lume în căutarea adevărului. Am ajuns în India unde, după o încercare nereușită de a deveni călugăriță budistă, am bătut drumurile prăfuite într-un pelerinaj pentru pace, fericire și un scop în viață.

Acolo, într-o zi, în nordul Indiei, am intrat într-o conversație profundă cu un tânăr misionar creștin străin. I-am explicat nenumăratele mele întrebări despre viață, iar el mi-a arătat răspunsul pentru fiecare dintre ele, una câte una, din Biblia lui de buzunar. După câteva ore nu am mai avut întrebări și am decis să „pun la încercare promisiunile din Biblie”, după cum spunea el. Viața mea urma să se schimbe în bine; urma să văd țesătura vieții mele pe partea din față și atunci să înțeleg mai bine anumite lucruri.

Nu am simțit nimic deosebit când L-am primit pe Iisus în viața mea, însă în următoarele zile s-a întâmplat ceva minunat. Cuvintele din Biblie mi-au hrănit sufletul și, pe zi ce trecea, au devenit mai clare.

Lucrurile acestea s-au întâmplat cu 40 de ani în urmă. De atunci, precum un fir de aur împletit în țesătura vieții mele, Cuvântul lui Dumnezeu m-a condus peste munți și prin văi, prin soare și întuneric, atât pe lângă izvoare cu apă proaspătă cât și prin câmpii aride. Indiferent de cale sau de loc, mi-a ținut sufletul plin de bucurie și de pace și am progresat spiritual.

IRIS RICHARD ESTE
CONSILIERĂ ÎN KENYA, UNDE
ESTE ACTIVĂ ÎN COMUNITATE
ȘI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ DIN
1995.

O DRAGOSTE NECONDIȚIONATĂ

DE PETER AMSTERDAM

Când mă gândesc cum să Îl descriu pe Dumnezeu printr-o singură propoziție ceea ce îmi vine în minte este: „o dragoste necondiționată”. Dumnezeu este, bineînțeles, multe lucruri și nu poate fi limitat la o singură propoziție sau un termen, dar după cum știm din 1 Ioan 4:8, *Dumnezeu este dragoste*. Aceasta este natura Sa, esența a ceea ce este El. Este una din trăsăturile Sale fundamentale de caracter. Nu înseamnă că El iubește tot ce facem – căci suntem păcătoși – și nici nu trece cu vederea păcatele și greșelile noastre, cu toate acestea El își iubește necondiționat copiii și ne iartă dacă suntem suficient de smeriți să ne cerem iertare.

Se merită să ne gândim puțin la dragostea necondiționată a lui Dumnezeu. Suntem prinși atât de ușor în ritmul alert al vieții încât uităm unele adevăruri fundamentale

care ne-ar aduce bucuria, pacea și încrederea de creștini. Natura iubirii divine, necondiționată și universală, este un lucru cu adevărat uimitor. De prea multe ori ceea ce noi vedem în societate este o dragoste determinată de valoarea pe care o poate oferi celălalt, iar când respectivul nu mai are nicio valoare sau nu mai este necesar, atunci și dragostea dispare. Cu dragostea lui Dumnezeu nu este așa. El se bucură de compania noastră și vrea să fie prieten cu noi. Dragostea profundă și constantă a lui Dumnezeu Îl motivează să cheme neîncetat fiecare ființă umană pe care a creat-o să intre în relație cu El.

Când mă gândesc la dragostea lui Iisus pentru mine simt în inimă recunoștință, smerenie și uimire. Mă face să doresc să fiu mai mult precum Iisus. Să fiu mai bun cu ceilalți. Mai generos. Mai grijuliu. Să am o dragoste necondiționată față de ceilalți și să îi respect în calitate de ființe umane create după chipul și asemănarea Sa, indiferent de situația lor.¹ Este o cerință înaltă,

fiindcă noi suntem oameni, supuși greșelilor și incapabili de a arăta celorlalți o dragoste inepuizabilă precum dragostea pe care ne-o arată Dumnezeu nouă. Și totuși suntem chemați să fim precum Hristos, ceea ce implică să emanăm natura Sa și să facem ce putem să arătăm iubirea Lui necondiționată celor din jurul nostru.

În calitate de creștini ar trebui să ne străduim să fim mai mult precum Iisus în orice fel, ceea ce include să ne întărim mușchii „iubirii necondiționate”. Să ne uităm acum la trei pași prin care putem progresa în acest aspect al vieții noastre spirituale.

1. Începe cu tine însuși. Știind că Dumnezeu ne iubește complet în ciuda greșelilor și defectelor noastre ne garantează că suntem iubiți, prețuiți, valoroși în ochii lui Dumnezeu și pentru totdeauna copii ai Săi. Astfel avem mai degrabă abilitatea pe a-i iubi pe ceilalți. Dacă nu te simți tu însuși iubit necondiționat de Dumnezeu îți va fi foarte greu să oferi altcuiva

1. Vezi Romani 12:10; 1 Petru 2:17.
2. 2 Corinteni 12:9
3. Romani 5:5
4. Romani 8:5

dragostea și susținerea Sa.

Ce trebuie să faci: Acceptă dragostea necondiționată a lui Dumnezeu. Recunoaște-ți limitele și slăbiciunile și bucură-te de promisiunea lui Dumnezeu: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită”.²

2. Cu cât suntem mai aproape de Iisus, suntem conducători mai buni ai iubirii lui Dumnezeu ce curge prin noi pentru cei din jurul nostru. „Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt”.³

Ce trebuie să faci: Stai aproape de Iisus prin rugăciune regulată și citirea Cuvântului Său. Cere-I să fii umplut din nou cu Duhul Sfânt.

3. Dacă meditam asupra iubirii lui Dumnezeu ne plasăm într-o stare sănătoasă de spiritualitate. Dacă ne gândim la iubirea lui Dumnezeu și la sacrificiul suprem pe care El l-a făcut când L-a trimis

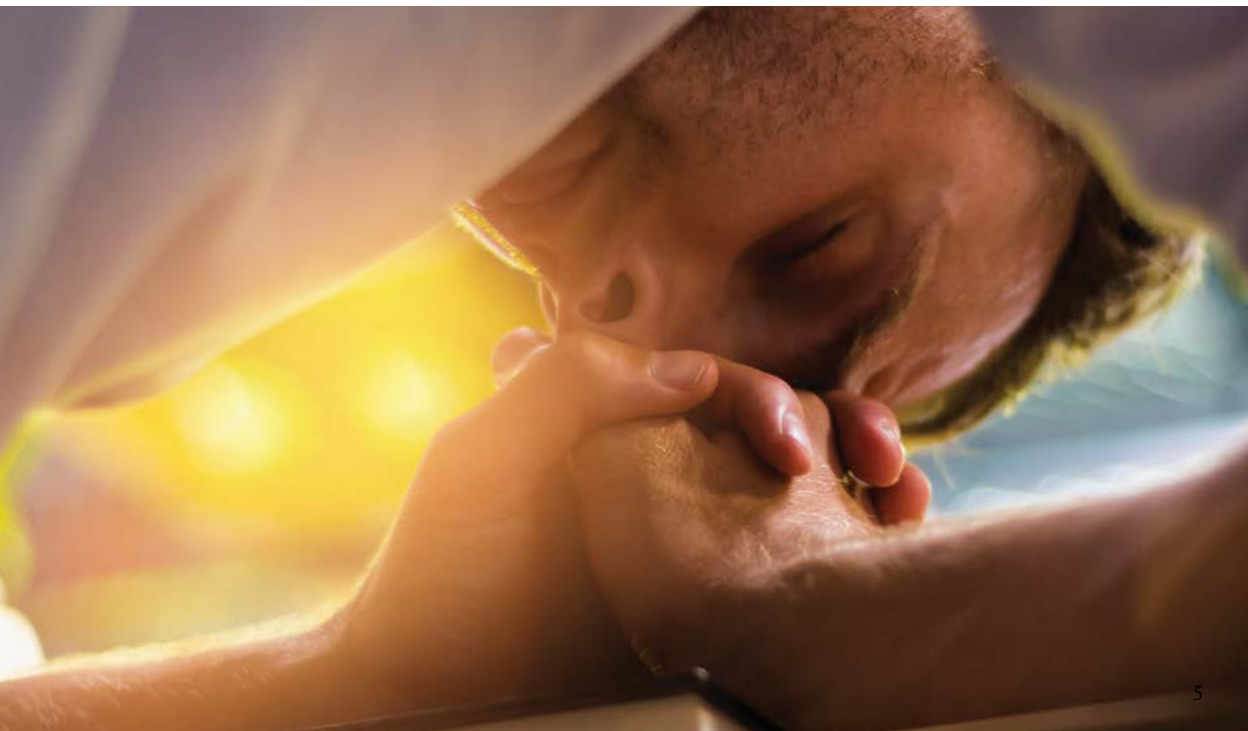
pe Iisus să moară pentru păcatele noastre, ca noi să putem găsi împăcarea cu El, găsim motivarea de a-L urma mai îndeaproape, de a ne depăși păcatele și de a permite Duhului Său să ne călăuzească și să ne dea puterea să-L slujim. „Cei ce trăiesc după îndemnul firi pământești umblă după lucrurile firi pământești; pe când cei ce trăiesc după îndemnul Duhului umblă după lucrurile Duhului”.⁴

Ce trebuie să faci: Petrece mai mult timp cu Iisus astfel încât mintea ta să fie la „lucrurile Duhului”. În felul acesta îți va veni mai firesc să te porți precum Iisus. Pe mine mă ajută să citesc regulat 1 Corinteni 13:4-8 și astfel să îmi re canalizez gândurile și faptele să fie mai iubitoare și călăuzite de Duhul lui Dumnezeu.

Noi, cei care ne-am născut din nou prin acceptarea lui Iisus ca Mântuitor suntem binecuvântați din abundență. Nouă ni s-au dat

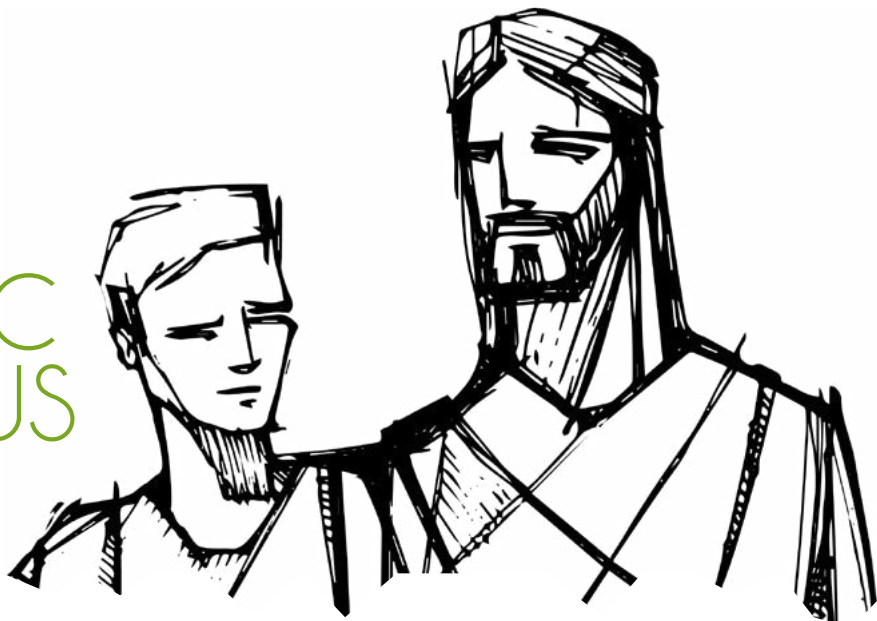
atât de multe – iertarea de păcate, viața veșnică și iubirea, ajutorul și călăuzirea lui Dumnezeu. Pe măsură ce progresăm în dragostea lui Dumnezeu îi putem încuraja și pe frații și surorile noastre în Domnul și îi puteam ajuta și pe alții să se apropie de El. 1 Ioan 4:7 spune: „Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu”. Eu vreau să fiu „născut din Dumnezeu”. Îmi doresc cu adevărat să Îl *cunosc* pe Dumnezeu, iar Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că iubirea de oameni este calea spre acest țel.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

CE IUBESC LA IISUS

DE GABRIEL GARCÍA VALDIVIESO

Zilele trecute s-a întâmplat să stau singur într-un restaurant fiindcă prietenul meu întârzia. În timp ce așteptam am început să mă gândesc la ceea ce reprezenta Iisus pentru mine și la ce iubesc cel mai mult la El. Iată ce mi-a venit în minte:

ACCEPTAREA SA

Iisus nu mă condamnă niciodată. Înțelegerea, răbdarea și iertarea Sa sunt unice. Chiar și atunci când mă ceartă, o face din dragoste. El are felul Lui de a vorbi inimii mele și de a mă muștra pentru greșelile mele încât mă face să doresc să mă schimb și să fiu un om mai bun.

AJUTORUL SĂU

Biblia spune să Îi dăm Lui grijile noastre fiindcă El se îngrijește de noi.¹ Voința mea, abilitățile mele și auto-controlul meu sunt neînsemnate în comparație cu puterea Sa. De multe ori, în munca mea de

traducător și de scriitor, cele mai bune lucrări le-am realizat atunci când nu am avut nicio idee despre ce să scriu sau cum să exprim un gând dar, dintr-o dată, Dumnezeu și-a dovedit prezența printr-o idee bună sau un paragraf fluent.

MILA SA

Iisus are un fel minunat de a-i privi pe oameni! El este mereu optimist, chiar și atunci când eu sunt iritat. El nu își pierde niciodată încrederea în oameni. În Vechiul Testament, când oamenii lui Dumnezeu se mai răzvrăteau uneori, chiar și atunci când El îi dojenea, totuși nu renunța la ei și le oferea mereu iertare, ocazia să se căiască și îi încuraja să se schimbe și să încerce din nou.

UNIVERSALITATEA SA

Maica Tereza spunea că ea Îl vede pe Iisus în fiecare om. Odată El este îmbrăcat ca un cerșetor, iar altădată ca un rege. Odată El poartă costum de om de afaceri, iar apoi salopetă de muncitor. El se pune la

nivelul tuturor.

PLANURILE SALE

Îmi place că pot să-mi pun viața în mâinile Sale și să am încredere că El mă va ajuta să-mi trasez cel mai bun curs pentru viața mea. Poetul Robert Burns a spus: „Cele mai bune planuri ale oamenilor o iau de obicei aiurea”. Dar dacă Îl implic pe El când îmi trasez cursul, pot avea încredere că destinația finală va fi splendidă, chiar dacă trebuie să trec și prin porțiuni mai dificile ca să ajung acolo.

De ce să nu îți iei și tu câteva minute în care să te gândești la ce ești recunoscător și să-ți scrii propria listă cu ceea ce iubești cel mai mult la Iisus? Este o activitate revigorantă, iar apoi poți reciti lista ori de câte ori te simți abătut.

GABRIEL GARCÍA VALDIVIESO ESTE EDITORUL EDIȚIEI ÎN LIMBA SPANIOLĂ A REVISTEI *ACTIVATED* ÎN CHILE.

1. Vezi 1 Petru 5:7.

O

DE UDAY PAUL

IDENTITATE NOUĂ

Unul dintre filmele mele preferate este clasicul din 1967 *Ghici cine vine la cină*. Filmul a fost lansat într-o perioadă foarte sensibilă din istoria Americii, când relațiile inter-rasiale erau foarte controversate. Filmul a avut un mare succes și a devenit un factor major pentru schimbarea socială.

Filmul spune povestea unei tinere albe, Joanna Drayton (jucată de Katharine Houshton), care își aduce logodnicul, pe John Prentice (jucat de Sidney Poirier), un tânăr de culoare, ca să-i întâlnească părinții. Deși părinții ei se mândresc că sunt liberali și că au o gândire progresistă, lumea lor este zguduită atunci când le sunt testate valorile pe care le susțin în

teorie. Între timp și John are de-a face cu obiecțiile tatălui său, care nu dorește ca fiul său să se căsătorească cu o fată albă.

Deși căsătoriile inter-rasiale nu erau agreate, ba chiar interzise în multe părți din America acelor vremuri, iubirea lui Joanna pentru logodnicul ei o face să treacă cu vederea diferențele aspectului lor exterior și prejudecățile vremii. Este o ilustrare minunată a modului în care Dumnezeu trece cu vederea aspectul nostru exterior, naționalitatea, rasa, clasa socială și sexul și cum acceptă orice om care își deschide inima Lui.¹ Când credem în Iisus El rupe orice barieră care ne desparte și ne face una.² Legătura spirituală între credincioși depășește orice diferențe de naționalitate sau etnie, fiindcă devenim cetățeni ai unei țări noi, împărăția lui Dumnezeu,³ a cărei valori și reguli sunt radical diferite de cele

ale lumii.

Prin sacrificiul Său pe cruce Iisus mântuiește oamenii, oricare ar fi trecutul lor.⁴ Pe când era pe pământ, El și-a ales drept ucenici oameni cu un trecut divers, uneori discutabil. În ziua de azi El continuă să primească oameni din fiecare țară și de fiecare etnie.

Împărăția lui Dumnezeu este cea mai bună țară din care poate face parte oricine. Nu este o țară în sensul fizic, ci una care este vie în inima credincioșilor legați într-o comunitate de credință. Este o țară care nu i-a persecutat niciodată pe cei săraci sau slabi, sau care să stărnească un război pentru motive greșite. Este un mare privilegiu să fii cetățean al împărăției lui Dumnezeu.

UDAY PAUL ESTE SCRITOR LIBER-PROFESIONIST, VOLUNTAR ȘI PROFESOR ÎN INDIA.

1. Vezi Fapte 10:34-35.

2. Vezi Galateni 3:28; Efeseni 2:14.

3. Vezi Filipeni 3:20.

4. Vezi Apocalipsa 5:9-10.

DE JOYCE SUTTIN

ZÂMBETUL BUNICULUI

Stătea în pat învelit în cearșafurile albe de spital și cuplat la un labirint de tuburi și de fire. De-abia l-am recunoscut – fața palidă, obrajii supti – dar când și-a deschis ochii și mi-a zâmbit, abia m-am abținut să nu-i sar în brațe, ca pe vremuri. Bunicul, pe care îl iubeam mai mult ca pe oricine din lume, suferise un infarct serios.

Bunicul fusese atât prietenul meu cel mai bun, cât și confidențutul și sfătuitorul meu atunci când am avut probleme cu prietenii sau cu frații. Eram cea mai mică din familie, timidă, deșirată și nesigură pe mine, dar bunicul știa întotdeauna cum să mă încurajeze atunci când aveam nevoie. Dacă aveam nevoie de un prieten, el se juca cu mine. Dacă aveam nevoie de un umăr pe care să plâng știam unde să găsesc unul. Îmbrățișarea călduroasă a bunicului era cel mai liniștitor loc din lume! Dacă aveam nevoie de corecție, el mă corecta, cu fermitate dar cu blândețe. El putea pătrunde până în străfundurile inimii mele să mă motiveze să doresc să mă schimb spre bine. Se și ruga mult și îmi amintea și mie adesea

că rugăciunea este cea mai sigură modalitate de a face ca lucrurile bune să se întâmple.

Aveam 14 ani, de-abia ieșisem din copilărie, când am fost chemați la spital. Unul câte unul, de la cel mai mare până la cel mai mic, am intrat în salonul bunicului ca să-l vedem câteva minute.

După un zâmbet și un „bună” de-abia auzit, dar vesel, bunicul m-a luat de mână. „Joyce, tu ai fost mereu nepoata mea cea mică preferată. Știu că uneori îți este greu să-ți găsești locul. De multe ori simți că nu știi ce să faci și te îngrijorezi că nu ai valoare. Dar vreau să știi că Dumnezeu te iubește și are un plan special pentru viața ta”.

Atunci mama m-a atins ușor pe umăr și mi-a făcut semn să părăsesc salonul. „Bunicul are nevoie să se odihnească”, mi-a spus ea.

După două zile l-am văzut din nou pe bunicul. De data asta era îmbrăcat în costumul lui cel mai bun și stătea întins în coșciug. Copleșită de mirosul grămezii de flori, am petrecut un ultim moment cu el. De data asta nu și-a mai deschis ochii lui albaștri.

Eram cutremurată de teamă și de emoție când m-am apropiat. Dar apoi i-am văzut fața, iar zâmbetul lui radiant mi-a spus că totul este bine. Bunicul a murit tot așa cum a trăit – zâmbind. Oamenii au vorbit zile întregi despre zâmbetul bunicului. Domnul de la pompe funebre a spus că a încercat, fără succes, să îi schimbe expresia feței fiindcă nu mai văzuse așa ceva și i s-a părut ciudat. Bunicul nu ne-a lăsat prea multe în ceea ce privește banii sau averea; ultimul lui testament a fost zâmbetul de liniște și mulțumire de pe fața sa.

Familia mea a mers întotdeauna la aceeași biserică dintr-un orașel de provincie atât de mic că nici nu apare pe harta Statelor Unite de nord-est. În fiecare duminică bunicul ajungea cu cel puțin 20 de minute mai târziu. Și în fiecare duminică era urmat de un grup de vreo 30 de copii. Aceasta era mica lui muncă pentru Domnul, să-i adune pe copiii din familiile sărace care trăiau pe dealuri și să-i aducă la biserică.

Odată eram într-o bancă dintr-un oraș învecinat când un tânăr om de afaceri l-a auzit pe tatăl meu când și-a spus numele.

„Hancock?” întrebă tânărul. „Sunteți rudă cu Ed Hancock?” A explicat apoi că bunicul îl ducea și pe el la biserică când era copil.

„A fost plăcut, dar ceea ce mi-a schimbat cu adevărat viața a fost când mi-a spus 'Știu că provii

dintr-o familie săracă și că te îngrijorezi uneori că nu valorezi prea mult, dar vreau să știi că Dumnezeu te iubește și că El are un plan special pentru viața ta' ”.

În anii adolescenței și la facultate am avut de-a face cu profesori atei și cu prieteni sceptici, ceea ce mi-a pus la încercare credința. Dar chiar și când eram la pământ, tot îmi aminteam de zâmbetul și de credința bunicului.

Patru decenii mai apoi mi-am dat viața lui Dumnezeu ca să văd ce poate face El cu un nimeni ca mine. De atunci am lucrat în 10 țări împărțind iubirea lui Dumnezeu oamenilor și prezentându-L pe Iisus. Mi-am depășit timiditatea, am vorbit în fața unor mulțimi de oameni, am condus seminarii și am învățat sute de copii, adolescenți și tineri adulți. Am făcut multe lucruri pe care timida Joyce de 14 ani nici măcar nu visa că le-ar putea face.

Iar Dumnezeu continuă să aducă oameni speciali în calea mea. Le văd teama și timiditatea și îi iau de mână. Fără să gândesc, cuvintele îmi ies din gură: „Uneori nu știi ce să faci și te îngrijorezi. Dar Dumnezeu te iubește și are un plan special pentru viața ta”.

JOYCE SUTTIN (NĂSCUTĂ HANCOCK) ESTE PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA.

PASIUNEA CREȘTINULUI

1. Vezi Luca 22:42.
2. Vezi Matei 26:53.
3. Vezi Matei 8:8-13.
4. Vezi Ioan 4:7-26.
5. Vezi Luca 7:37-50.
6. Vezi Matei 12:10-12.
7. Vezi Luca 19:2-10.
8. Vezi Luca 17:12-19;
Marcu 1:40-42.
9. Vezi Ioan 11:35.
10. Vezi Matei 14:30-31.
11. Vezi Marcu 16:7.
12. Vezi Ioan 20:24-28.
13. Vezi Psalmul 103:14.
14. Vezi Matei 11:15; Luca 11:46;
Ioan 8:44.

În fiecare an, în preajma Paștelui, sunt copleșit gândindu-mă prin ce a trecut Iisus pentru noi. Atâta suferință, atâta chin și atâta durere a suportat în orele dinaintea execuției Sale crude. Fără să mai amintesc de chinul mintal din cauză că știa ce va urma. Da, știa scopul din spatele tuturor lucrurilor, dar tot era ceva îngrozitor. De fapt, Iisus a cerut, dacă ar fi fost posibil, să nu treacă de cruce.¹

Putea să dea înapoi, să renunțe sau chiar să cheme îngerii să-L salveze.² De ce nu a făcut-o? Fiindcă Își dorea să ne salveze pe noi mai mult decât să se salveze pe Sine de chinul fizic și mintal.

El a iubit fără prejudecată. Când

un centurion roman – un participant al regimului militar roman de opresiune – a venit la Iisus și l-a cerut să-i vindece servitorul, Iisus l-a vindecat bucuros. El l-a iubit pe centurion și pe servitorul acestuia tot așa cum iubește orice om.³ Femeia samariteană de la fântână făcea parte dintr-o cultură străină pe care evreii încercau în orice fel să o evite – și mai presus de asta era și femeie. Însă Iisus a văzut durerea din inima ei și i-a arătat că este specială pentru Dumnezeu.⁴

El a trecut peste normele sociale ca să arate compasiune. El a fost înțelegător cu toți, cu riscul de a-și altera propria reputație. O femeie (descrisă ca fiind binecunoscută pentru păcatele ei) a venit odată

la Iisus în timp ce El mânca și a început să plângă de remușcare. Ea i-a spălat picioarele lui Iisus cu lacrimile ei și le-a șters cu părul ei. Liderii religioși și cei care cinau cu Hristos au fost oripilați că Iisus a lăsat o astfel de femeie să Îl atingă. Iisus le-a spus pilda cu un grup de datornici cărora le-au fost iertate datoriile și a întrebat: „Cine credeți că îl va iubi mai mult pe creditorul lor, cei cărora li s-a iertat mai puțin sau mai mult?” Când ei au răspuns că probabil sunt cei cărora li s-a iertat mai mult atunci Iisus a spus simplu: „Ați judecat drept”. Apoi s-a întors către femeie și în fața tuturor i-a spus: „Păcatele îți sunt iertate”. Și asta a fost tot.⁵

El i-a vindecat pe bolnavi chiar și în zi de Sabat – zi în care era interzis prin legea religioasă evreiască să lucrezi – și a explicat de ce.⁶ A luat masa cu Zacheu, care era un vameș urât de oameni.⁶ A vorbit cu blândețe cu leproșii disprețuiți și i-a vindecat.⁸

Iisus a fost mișcat de dificultățile oamenilor. Când a murit Lazăr, Iisus a plâns compătimitor.⁹ Când Petru a început să se scufunde în valuri, Iisus și-a întins mâna și l-a prins.⁹ După înviere, deși Petru

negase cu insistență orice asociere cu Iisus, totuși Iisus l-a menționat pe nume, înștiințându-l că iertarea este disponibilă.¹⁰ Chiar și atunci când Toma s-a îndoit de înviere, Iisus l-a lăsat să Îl atingă ca să se convingă.¹¹ Iisus a știut că ucenicii Lui erau uneori descurajați și influențați de starea lor emoțională. La fel, El știe că și noi suntem așa, dar totuși ne iubește.¹²

Iisus a susținut ceea ce era corect. El i-a scos din templu pe schimbătorii de bani și i-a numit ipocriți și mincinoși ori de câte ori avea de-a face cu ei. Deși era înțelept, răbdător și de multe ori blând, știa să fie corect, indiferent de consecințe.¹³

Deci, dacă ne dorim cu adevărat să fim precum Hristos, Iisus însuși ne-a spus cum să o facem în Matei 22:37-40 „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău [și] pe aproapele tău ca pe tine însuși”.

Dacă fiecare dintre noi L-ar iubi pe Dumnezeu cu toată inima, sufletul și mintea atunci, în mod firesc, am asculta de El. Atunci nu am pune alți dumnezei înaintea Lui, nu l-am nesocoti numele sau

nu am uita să petrecem timp cu El. Iar dacă ne-am iubi aproapele ca pe noi înșine atunci nu l-am minți, nu l-am fura, omorî, invidia și așa mai departe. De fapt, atunci ne-am strădui să facem noi înșine ceva pentru alții. Atunci am iubi necondiționat, fiindcă așa am fost iubiți și noi. Atunci am susține ceea ce este corect, fiindcă Dumnezeu și Cuvântul Său ne sunt exemple. Atunci i-am ajuta pe alții, știind că suntem cu toții egali în fața Domnului, chiar dacă ar implica să ieșim din tiparele acceptate social.

Uneori ne pierdem calea, Îl nesocotim pe Maestru, sau chiar negăm asocierea noastră cu El. Însă, asemenea fiului risipitor, dacă facem cale întoarsă și căutăm iertarea, Tatăl nostru va alerga spre noi cu brațele deschise.

Prin suferința, moartea și învierea Sa glorioasă din dimineața Paștelui putem trăi și noi în fiecare zi cu pasiune – pasiunea creștinului.

CHRIS MIZRANY ESTE
DESIGNER WEB, FOTOGRAF ȘI
MISIONAR CU HELPING HAND
ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE
SUD.

DE AMY JOY MIZRANY

DARUL LUI DUMNEZEU PENTRU MINE

Mi-a plăcut mereu în mod excepțional Paștele. Deși Crăciunul este o sărbătoare a bucuriei, la care participă întreaga lume – chiar și necreștinii – eu simt Paștele ca pe o sărbătoare a ceea ce a făcut Iisus în mod individual pentru fiecare dintre noi.

Paștele este despre relația dintre Iisus și mine. În copilărie nu am înțeles niciodată această relație. Iisus era cu siguranță prietenul meu, dar nu am mers mai departe. Cred că L-am văzut pe Iisus ca pe „asul din mânecă”, Cel la care să apelez la nevoie.

Era o relație într-un singur sens și nu mi-am prea dat seama ce pierdeam decât într-o noapte, pe când aveam 14 ani, când stăteam în pat și ascultam la MP3-ul meu și a început să cânte un cântec de care uitasem că îl am în listă. Era un cântec în care se vorbea din perspectiva lui Iisus și era ceva de genul:

„Aș fi murit pentru tine
Chiar de erai singurul om
pe pământ.
Aș fi plâns pentru tine
Chiar de erai singurul om
pe pământ.
Aș fi înviat pentru tine
Chiar de erai singurul om
pe pământ.”

Cântecul se continua cu toate lucrurile pe care El le-a făcut pentru mine și pe care le-ar face din nou, doar pentru mine. Îmi amintesc că stăteam întinsă în pat, gândindu-mă la enormitatea acestui concept. Fiul lui Dumnezeu, să vină pe pământ și să treacă prin tortură de neînchipuit, să își dea sângele și ultima suflare, toate pentru mine.

Deși nu sunt o persoană foarte emotivă, mi-am ascuns capul în pernă și am plâns, deoarece gândul unei asemenea iubiri m-a copleșit. Inima Lui fusese atât de plină de

iubire pentru mine încât s-a lăsat de bună voie răstignit pentru greșelile mele. Acest om, deși știa că va fi respins, disprețuit și înstrăinat, mi-a văzut sufletul și a considerat că merit un asemenea sacrificiu. Nu a fost un sacrificiu la pachet pentru toți oamenii. El a trecut prin toate experiențele umilitoare și dureroase, ca sacrificiu individual pentru fiecare dintre noi care trăim pe acest pământ.

Iată de ce Paștele este mai special pentru mine, fiindcă arată povestea unui Dumnezeu foarte iubitor și atotprezent și până unde a fost dispus să meargă să poată avea o relație cu mine. Știu că nu voi putea egala niciodată iubirea Sa, dar voi încerca să Îi dăruiesc toată iubirea de care sunt capabilă.

AMY JOY MIZRANY S-A NĂSCUT
ȘI A TRĂIT ÎN AFRICA DE
SUD ȘI ESTE MISIONARĂ CU
HELPING HAND.

BUCURIA PAȘTELUI

DE LILY NEVE

Anul trecut, în Duminica Paștelui, făcusem o prăjitură cu lămâie pentru niște prieteni care au venit la mine să citim împreună povestea de Paști. Am citit împreună din Biblie, oprindu-ne din când în când să discutăm punctele interesante, iar când am terminat ne-am rugat pentru sănătate și pentru iertare, pentru noi, familiile noastre și prietenii care nu au putut să participe cu noi în acea zi.

După ce au plecat toți mi-am deschis internetul iar ochii mi-au căzut pe un citat pe care nu îl remarcasem până atunci:

Pentru creștini, Raiul este acolo unde este Iisus. Nu trebuie să speculăm unde va fi Raiul. Este suficient să știm că noi vom fi pentru totdeauna cu El. Când iubim pe cineva cu toată inima atunci viața începe când suntem cu acea

persoană; ne simțim vii doar în compania acelei persoane. Tot așa este cu Hristos. În lumea aceasta contactul nostru cu El este umbrat fiindcă vedem ca prin ceață... Cea mai bună definiție ar fi să spunem că Raiul este atunci când vom fi mereu cu Iisus și când nimic nu ne va separa de El.¹

M-a emoționat foarte mult și dintr-o dată mi-a venit gândul: *Trimite citatul prietenilor tăi.* Nu eram sigură că va impresiona pe cineva, dar l-am copiat într-un email și l-am trimis în grup cu un mic mesaj de urări de Paște Fericit, spunându-le tuturor că mă rog pentru ei.

Nici nu am apucat să închid laptop-ul că am și primit un răspuns. Un prieten cu care nu mai comunicasem de luni de zile mi-a mulțumit pentru citat, spunându-mi că trece prin niște momente dificile.

M-am gândit din nou la răspunsul lui când mi-am scos câinele pentru plimbarea de seară. Mi-am amintit că era să nu ascult acel imbold. *Este un simplu citat. Poate că nu îi va mișca și pe alții așa cum m-a mișcat pe mine.* Mi-am amintit că de multe ori am gândit că ceea ce fac eu nu contează prea mult, nu este prea semnificativ sau ar trebui să fie mai spectaculos ca să fie important.

Atunci am cotit pe o stradă rezidențială, mai liniștită, iar luna – plină și luminoasă – a apărut la capătul drumului, ca și cum ea era destinația noastră. Dintr-o dată m-a cuprins bucuria. Paștele este ocazia de a sărbători învierea și viața nouă, iar în noaptea aceea am simțit că eu am o viață nouă.

LILY NEVE ESTE MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN ASIA DE SUD.

1. William Barclay (1907-1978)

TRADIȚII DE PAȘTI

DE CURTIS PETER VAN GORDER

Paștele este unul dintre cele mai importante evenimente creștine din tot anul și celebrează învierea lui Iisus la trei zile după crucificarea Sa. Unele tradiții de Paști din diferite țări s-ar putea să-și aibă originile în alte credințe sau obiceiuri, însă au primit semnificații importante pentru noi.

În Japonia, în fiecare primăvară, răsar crini sălbatici pe orice teren necultivat, de aceea nu este de mirare că simbolul preferat al Paștelui este crinul, dar acest simbol apare și în multe alte părți ale lumii. Albul pur al acestor flori ne reamintește că Iisus ne-a luat, murdari de păcate cum eram, și ne-a curățat. Precum crinii, care răsar după iarna lungă, tot așa Iisus ne-a dat o viață nouă prin învierea Sa.

În Rusia creștinii ortodocși țin o slujbă religioasă specială în noaptea

de Înviere. Pe altar există o lumânare mare ce Îl reprezintă pe Iisus, lumina lumii, și toți credincioșii își aprind lumânările de la aceasta. Această tradiție reprezintă felul în care se răspândește lumina lui Iisus în lume.

Copiii ortodocși din Grecia și din Europa de Est au obiceiul de a ciocni ouă decorate. Un copil spune: „Hristos a înviat” iar celălalt răspunde „Adevărat a înviat!”.

Mulți oameni din întreaga lume au obiceiul de a pune în scenă povestea de Paști. Probabil că cea mai faimoasă dramatizare este cea a sătenilor din Oberammergau, în sudul Germaniei. Prima reprezentație a avut loc în 1634 ca urmare a unei promisiuni făcute de săteni în timpul unei epidemii de ciumă bubonică, iar această reprezentație s-a ținut la fiecare 10 ani din 1680, cu trei excepții.

În țările Europei de Est mielul este un simbol important al

Paștelui. Mulți oameni mănâncă miel la masa de Paști sau prăjitură în formă de miel. Iisus este numit de mai multe ori în Biblie Mielul lui Dumnezeu. Spre exemplu, când Ioan Botezătorul L-a văzut pe Iisus a spus: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!”¹ Chiar în ziua în care Iisus a fost crucificat, în templul evreiesc era sacrificat mielul Paștelui evreiesc. Acest miel de sacrificiu trebuia să fie fără cusur.² Iisus a fost fără păcat, iar moartea Sa a cumpărat iertarea de păcat și mântuirea tuturor celor ce Îl acceptă ca Mântuitor.

Paștele este un moment de celebrare a noilor începuturi. Lasă-L pe Iisus să-ți atingă viața, dacă nu a făcut-o deja, iar El îți va da un viitor cersc și un nou început minunat chiar aici pe pământ.

CURTIS PETER VAN GORDER
ESTE SCENARIST ȘI MIM ÎN
GERMANIA.

1. Ioan 1:29

2. Vezi Evrei 12:5.

IUBIT PE DEPLIN

DE MARIE ALVERO

Când fata mea mai mică era bebeluș o puneam în fiecare noapte la culcare în patul ei. Uneori era o treabă ușoară și micuța de ea adormea imediat; alteori era o încercare de forță a încăpățănării ei împotriva mea. Dar întotdeauna, în cele din urmă, adormea liniștită. (Mama câștiga!)

Acest somn dulce dura suficient cât să ajung și eu în patul meu și să adorm. Apoi, întotdeauna, micuța mea se trezea și se muta în pat cu mama și tata.

Se dădea jos din patul ei, își lua orice lucruri i se părea important și venea în patul nostru. Îl trezea pe unul dintre noi cu smiorcăielile ei „Dorm la voi”. Noi totdeauna spuneam „Bine” și o ajutam să se „instaleze”. Ne dădea nouă toate lucrurile ei – cănița, pernița, păturica, păpușica, animălușul etc. Și cum se instala ca șefă a patului

nostru, adormea imediat, de obicei cu fața sprijinită pe fața unuia dintre noi. Asta a fost povestea nopților noastre ani de zile.

Acest ritual dulce era pentru mine ca o ilustrare zilnică a iubirii lui Dumnezeu. Mă vedeam ca un copil, neajutorat și neștiutor, care încerca să aducă în brațele lui Dumnezeu toate lucrurile ce i se păreau importante. Iar Dumnezeu simțea doar afecțiune față de mine și dorea să mă strângă în brațe ca să-mi fie bine. El nu era niciodată supărat pe mine, tot așa cum și noi am simțit doar iubire pentru ea care ne deranja nopțile.

Prețuiesc și acum acele nopți dulci în care mă drăgălășeam cu fiica mea și felul în care Dumnezeu îmi șoptea dragostea Lui pentru mine. El mi-a arătat că, asemenea fiicei mele care nu a ezitat să dea buzna în spațiul nostru și să-și

Cât de nepătrunse mi se par gândurile Tale, Dumnezeule, și cât de mare este numărul lor! Dacă le număr, sunt mai multe decât boabele de nisip. Când mă trezesc, sunt tot cu Tine.
– Psalmul 139:17-18

Poți cunoaște și tu iubirea lui Dumnezeu cerându-i Fiului Său, Iisus, să vină în viața ta:

Dragă Iisus, Îți mulțumesc că ai murit pentru mine și că m-ai iertat de păcatele mele. Te rog să vii în inima mea și să mă ajuți să te cunosc și să Te împărtășesc și altora. Amin.

prezinte nevoile ei, fără teama de a fi respinsă, tot așa așa putea face și eu cu El.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

CU ADEVĂRAT REAL

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

Eu nu sunt o poveste sau o născocire a imaginației. Eu sunt real – și sunt ceea ce ai nevoie. Eu îți pot da alinare în locul neliniștii, credință în locul temerii, odihnă în locul chinului, pace în locul îngrijorării, fericire în locul tristeții și răspuns la întrebările tale. Eu pot fi tăria ta, ajutorul tău la vreme de nevoie, prietenul și companionul tău. Asta nu înseamnă că nu vei mai avea probleme sau provocări în viață, dar Eu te pot ajuta cu problemele vieții.

Viața ta constă în mai mult decât partea fizică, materială. Ai și nevoi spirituale, iar Eu am puterea de a-ți împlini aceste nevoi și de a-ți satisface foamea spirituală. Prin Duhul Meu vei găsi dragoste și satisfacere reale. Eu îți pot umple viața cu dragoste reală, cu liniște sufletească și mintală, cu prietenie trainică, cu răspunsuri și cu tărie pentru fiecare treabă.

Deschide-ți inima să primești binecuvântările și adevărul Meu. Întinde mâna, primește dragostea Mea și găsește împlinirea.

